

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht het gemeenschapsrecht heeft geschonden door haar beroep tot nietigverklaring van het bestreden besluit te verwerpen. Meer bepaald stelt rekwirante dat het Gerecht meerdere fouten heeft gemaakt in zijn redenering en uitlegging van de op rekwirantes situatie toepasselijke bepalingen. Dientengevolge heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting op de volgende punten:

- Het Gerecht heeft tegenstrijdige en onjuiste uitspraken gedaan ten aanzien van de noodzaak rekening te houden met de risicobeoordeling ingevolge artikel 57, onder f, van de REACH-verordening ⁽¹⁾, waardoor het deze bepaling onjuist heeft uitgelegd.
- Het Gerecht heeft tegenstrijdige uitspraken gedaan en is afgeweken van de vaste rechtspraak inzake de positie en het belang van richtsnoeren bij de uitlegging van wat moet worden verstaan onder het begrip „even zorgwekkend” in artikel 57, onder f, van deze verordening.
- De onjuiste toepassing van artikel 60, lid 2, van de REACH-verordening door het Gerecht heeft geleid tot een ontoereikende motivering.
- Het Gerecht heeft de onjuiste juridische bepaling toegepast bij de afwijzing van de argumenten inzake de blootstelling van werknemers en consumenten, en bijgevolg artikel 57, onder f, onjuist toegepast.

Om die redenen verzoekt rekwirante om vernietiging van het arrest van het Gerecht in zaak T-134/13 en nietigverklaring van het bestreden besluit.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1).

**Hogere voorziening ingesteld op 30 juni 2015 door Hitachi Chemical Europe GmbH en Polynt SpA
tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 30 april 2015 in zaak T-135/13, Hitachi Chemical
Europe GmbH, Polynt SpA en Sitre Srl/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)**

(Zaak C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Hitachi Chemical Europe GmbH en Polynt SpA (vertegenwoordiger: C. Mereu, advocat)

Andere partijen in de procedure: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Koninkrijk der Nederlanden, Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht in zaak T-135/13 vernietigen; en
- het bestreden besluit nietig verklaren of anders de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak op rekwirantes beroep tot nietigverklaring; en
- verweerder verwijzen in de kosten van de hogere voorziening en die van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes stellen dat het Gerecht het gemeenschapsrecht heeft geschonden door hun beroep tot nietigverklaring van het bestreden besluit te verwerpen. Meer bepaald stellen rekwirantes dat het Gerecht meerdere fouten heeft gemaakt in zijn redenering en uitlegging van de op rekwirantes situatie toepasselijke bepalingen. Dientengevolge heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting op de volgende punten:

- Het Gerecht heeft tegenstrijdige en onjuiste uitspraken gedaan ten aanzien van de noodzaak rekening te houden met de risicobeoordeling ingevolge artikel 57, onder f, van de REACH-verordening ⁽¹⁾, waardoor het deze bepaling onjuist heeft uitgelegd.
- Het Gerecht heeft tegenstrijdige uitspraken gedaan en is afgeweken van de vaste rechtspraak inzake de positie en het belang van richtsnoeren bij de uitlegging van wat moet worden verstaan onder het begrip „even zorgwekkend” in artikel 57, onder f, van deze verordening.
- De onjuiste toepassing van artikel 60, lid 2, van de REACH-verordening door het Gerecht heeft geleid tot een ontoereikende motivering.
- Het Gerecht heeft de onjuiste juridische bepaling toegepast bij de afwijzing van de argumenten inzake de blootstelling van werknemers en consumenten, en bijgevolg artikel 57, onder f, onjuist toegepast.

Om die redenen verzoeken rekwirantes om vernietiging van het arrest van het Gerecht in zaak T-135/13 en nietigverklaring van het bestreden besluit.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā apgabaltiesa (Letland) op 1 juli 2015 — „DNB Banka” AS/Valsts ieņēmumu dienests

(Zaak C-326/15)

(2015/C 311/32)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Administratīvā apgabaltiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „DNB Banka” AS

Andere partij in de procedure: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciële vragen

- 1) Kan er sprake zijn van een zelfstandige groepering van personen in de zin van artikel 132, lid 1, onder f), van [richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde] ⁽¹⁾ wanneer de leden van die groepering in verschillende lidstaten van de Europese Unie zijn gevestigd waar die bepaling van de richtlijn is omgezet onder verschillende niet-verenigbare voorwaarden?